Alles zum Object habend, auf Alles gerichtet Comm. zu Niajas. 3,1,56. इदं निज्ञं पिद्पिद्विषयकम् so v. a. betrifft Siddh. K. zu P. 1,2,6. Schol. zu Gaim. 1,1,3. Verz. d. Oxf. H. 38, a, No. 94. Kusum. 32,5. 36,18. Davon ्ल n. nom. abstr. 32,13. Nilak. 168.

विषयमाम m. die Sinnenwelt H. 1414. HALAJ. 5,25. Spr. (II) 1079. विषयता (von विषय) f. das Objectsein: तान्बुद्धविषयता गतान् Sab. D. 32,4. Als nom. abstr. von einem auf विषय ausgehenden adj. comp. das zum-Object-Haben, das Betreffen, das sich-Beziehen auf Sarvadarganas. 51,20. 52,16.

विषयतावाद m. Titel einer Schrift HALL 42.

विषयतावादार्थ m. desgl. HALL 41.

विषयताविचार् m. = विषयतावादार्घ H_{ALL} 41. विषयविचार् Verz. d. Oxf. H. 245, a, No. 614.

विषयल (von विषय) n. das Objectsein Sarvadarçanas. 47,14. 164,15. Als nom. abstr. von einem auf विषय ausgehenden adj. comp.: दीधी-विद्याप्रकान्द्रसविषयलात् weil दीधी und वेवी nur im Veda erscheinen Pat. zu P. 1,1,6. 2,6. das zum-Object-Haben, das Betreffen, das sich-Beziehen auf: प्रत्यत् o Sarvadarçanas. 47,6. 129,22. 130,1. निषेधविष्विष्का weil es der Verneinung unterliegt 14,10. fg.

विषयलै। किकप्रत्यत्नकार्यकार्याभावर्क्स्य n. Titel einer Schrift HALL 46.

विषयवत् (von विषय) adj. objectiv: को न्वयं भाव: स्वप्ने विषयवानिव MBu. 12, 7824. विषयवती प्रवृत्ति: auf sinnliche Objecte gerichtet Jo-GAS. 1, 35.

विषयवर्तिन् adj. gerichtet auf (gen.): निक् मे पर्दाराणां दिष्टिर्विषय-वर्तिनी R. 5,14,57.

विषयवासिन् adj. ein Gebiet bewohnend, Landesbewohner R. 1, 7, 8. 77,24. 5,6,12. Çik. 38,9 (im Prakrit). म्रन्य in einem andern Lande wohnend Pakkat. 129,14.

विषयसप्तमी f. der Locativ in der Bedeutung von ain Bezug auf» Kiç. zu P. 1,1,57. Sin. D. 112,5.

বিষ্ণাদ্ধান n. das Nichterkennen der Objecte so v. a. নৃদ্ধা Abspannung Ragan, im ÇKDR.

विष्णात्मक adj. auf das Sinnliche gerichtet, den Sinnengenüssen fröhnend M. 12,29.73. Busc. P. 4,28,6. 7,6,18.

विषयाधिकृत m. Gouverneur einer Provinz Katelis. 53,49.

विष्याधिप m. dass. Kathas. 52, 52. Landesherr, Fürst R. 5,81,19.

विष्णान्तर adj. unmittelbar angrenzend: হারন্ AK. 2,8,1,9. H.732.

विषयात m. Landesgrenze MBH. 14,2142. 2176. R. 2,49,2. KATHÁS. 14,15, wo विश्वपातं (विष्यंति) st. विषयं ते zu lesen ist.

विषयभिमुखीकृति f. das Richten (इन्द्रियाणी der Sinne) auf die Sinnenwelt Vorz. d. Oxf. H. 231,6,22.

विषयापिन् m. 1) Fürst. — 2) Sinnesorgan. — 3) ein an den Sinnengenüssen hängender Mann (विषयासक्तपुरूष); ein Materialist (वैषयिक-जन). — 4) der Liebesgott Med. n. 244.

विषयिक von विषय am Ende eines comp.: समस्त॰ aus dem ganzen Reich Journ. of the Am. Or. S. 7, 43, 3 v. u. र्छि॰ (adj. von र्छिवि-प्य) im Bereich der Augen liegend, sichtbar Nin. 7,8. विषयित (von विषयिन्) n. das Subjectsein MBH. 14,1373.

विषयिन (von विषय) gana प्रकादि zu P. 3, 1, 134 दिशो. 1) adj. den Sinnengenüssen fröhnend, ein Genussmensch H. an. 3,419. Med. n. 208. Jaén. 3, 138. Spr. (II) 1942. (I) 1484. 1802. Kan. 70 bei Weber; Çar. 68, 14. Hir. 9,11. m. ein Materialist (विषयिक) H. an. Med. = क्रामिन ein Verliebter Trik. 3,3,261. — 2) m. a) Fürst H. an. Med. — b) ein Untergebener: एते विषयिण: सर्वे क्रास्य Pankar. 1,14,10. — c) Subject, das Ich Mbu. 14,1374. Çam. zu Bru. Ar. Up. S. 162. zu Brahmas. S. 7. Pankar. 2,1,37. — d) der Liebesgott H. an. Med. — e) im Tropus dus Bild im Gegens. zum eigentlich gemeinten Gegenstande (z. B. in AugenLotuse ist Auge विषय und Lotus विषयिन) Kuvalaj. 19,b. Pratapar. 9, b, 1. 84, b, 5. — 3) n. Sinneswerkzeug AK. 1,1,4,17. Trik. H. 1383. H. an. Med.

विषयीकार (विषय + 1. कार) 1) verbreiten: सर्वदिग्विषयीकृत nach allen Weltgegenden verbreitetVerz. d. Oxf. H. 18,a,8. — 2) zum Object machen Vedintas. (Allah.) No. 109. 112. Kusum. 40,11. सकृतप्रलापांव-पयीकृत Verz. d. Oxf. H. 136,b, No. 262. क्या कर्षाविषयीकृता so v. a. zu Ohren geführt 133,a, No. 328.

विषयीकर्ण (von विषयीकर्) n. das znm-Object-Machen Çank. zu Bņu. Âr. Up. S. 163. Kusum. 17,5. मं Vedāntas. (Allah.) No. 118.

विषयीभाव MBn. 3,13928 fehlerhaft für विषमीभाव.

विषयोभू (von विषय + 1. भू) 1) zu Jmdes Bereich werden: यदेतहनम् पिङ्गलकताम् : मिंक्स्य विषयीभूतम् Pankat. 23, 9. — 2) zum Object werden Çank. zu Brahmas. S. 96.

विषयीय = विषय Kusum, 14,2.

विषास m. Gifttrank Spr. (II) 1349; vgl. विषस्य रस: MBH. 3, 1371.

विषद्भपा f. eine best. Pflanze, = विषा, म्रीतिविषा Ridan. im CKDR.

विष्राण m. Vergiftung als Krankheit Verz. d. Oxf. H. 316, b, 18.

विषल n. = विष Gift Çabdak. im ÇKDR.

विषलता f. = इन्द्रवारुणी Rágan. im ÇKDR.

विषलाङ्गल eine best. Pflanze Suça. 2,70,10.

विषलारा f. N. pr. einer Oertlichkeit Rå6A-TAB. 8,178. 1076. 1664.

विषलाएरा इ. विषलारा.

विषैवत् (von 2. विष) adj. giftig RV. 10,85,34. AV. 8,10,29. Gobb.

4,9,16. MBH. 8,1822. 4415. vergiftet: म्रीट्न Verz. d. Oxf. H. 304. a, 14.

বিষবস্থা f. ein giftiges Rankengewächs Spr. 1549.

विषविद्या f. dass. Spr. (II) 1312. Катна̂s. 124, 131. व्यक्ती Ragh. 12, 61.

विषविद्यपिन् m. Giftbaum Spr. 5305.

विष्विद्या f. 1) Giftkunde Açv. Ça. 10,7,5. — 2) ein gegen Gift angewandter Zauberspruch Bhar. zu AK. nach ÇKDn.

विषवत m. Giftbaum Spr. 1094 (II). 3079.

विषविद्य m. Giftarzt, Giftbeschwörer AK. 1, 2, 1, 12. TRIK. 3, 3, 57. Målav. 46, 23.

विषविशिणी f. eine best. Pflanze, = निर्विषा Ragan. im ÇKDR.

विषशालक m. Lotuswurzel Ragan. im ÇKDR.

বিষ্মাক m. Wespe Buckipk. im CKDR. Suck. 1,290,17.

विषम्बिन् m. Wespe Him. 217. – Vgl. विषम्कन्, वृषमृक्तिन्